

10.09.2015, czwartek, 19:00

Wrocław, NFM, Sala Główna

Mądrość, miłość i transcendencja

Wykonawcy:

Trevor Pinnock – dyrygent

Olga Pasiecznik – sopran

Maria João Pires – fortepian

Deutsche Kammerphilharmonie Bremen

Program:

Wolfgang Amadeus Mozart – *Uwertura* do opery *Łaskawość Tytusa* KV 621

Fryderyk Chopin – *II Koncert fortepianowy f-moll* op.21

***

Wolfgang Amadeus Mozart – *Voi avete un cor fedele* – aria KV 217

Wolfgang Amadeus Mozart – *Dove sono* – aria z opery *Wesele Figara* KV 492

Wolfgang Amadeus Mozart – *Symfonia C-dur* nr 41 KV 551 „Jowiszowa”

◆ **Bilety:** VIP – 200 zł* / 150 zł, I – N 90 zł / U 70 zł,

II – N 70 zł / U 50 zł, III – N 40 zł / U 25 zł

◆ **Przedprzedaż:** I – N 70 zł / U 50 zł, II – N 50 zł / U 30 zł

Koncerty w tak gwiazdorskiej obsadzie to obowiązkowy element świętowania jubileuszu Wroclawii. Sir Trevor Pinnock, niedościgniony klawesynista, a zarazem pierwszorzędny dyrygent, jest jednym z pionierów wykonawstwa muzyki na instrumentach z epoki, założycielem słynnych zespołów The English Concert oraz European Brandenburg Ensemble. Olę Pasiecznik oklaskiwano na prestiżowych scenach całego świata, a międzynarodowy magazyn operowy „Opernwelt” dwukrotnie nominował ją do tytułu „najlepszej śpiewaczki sezonu artystycznego”. Fenomenalna pianistka Maria João Pires już w wieku dziewięciu lat odebrała najwyższą portugalską nagrodę dla młodych muzyków. Oprócz kariery wykonawczej poświęca się pedagogice, założyła teatr eksperymentalny i grupę muzyczno-taneczną.

Utwory, które usłyszymy w wykonaniu solistek i Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, to przeboje muzyki klasycznej. *Uwertura* do *Łaskawości Tytusa* ceniona jest nie tylko z powodu wspaniałej, wyprzedzającej epokę orkiestracji, ale także za ponadczasowe przesłanie opery: władza powinna być sprawowana mądrze i łagodnie, ludzką wrażliwość należy przedkładać nad racje polityczne. Aria *Voi avete un cor fedele* to rozważania na temat niestałości mężczyzn w uczuciach. Mozart skomponował ten utwór na prośbę Catariny Ristorini, która miała śpiewać partię Dorindy w słynnej operze Galupiego. Divie nie przypadła do gustu oryginalna aria, dlatego Wolfgang Amadeus napisał inną, o wiele trudniejszą, podkreślając możliwości sopranistki. Takie postępowanie było częstą praktyką w tamtych czasach, a popisowa aria zaczęła żyć własnym – koncertowym życiem, niezależnie od opery.

W przebieg premiery *Wesela Figara* musiał zaingerować sam obecny na sali cesarz: zabronił bisowania innych fragmentów niż solowe, bo publiczność wymuszała na artystach powtarzanie niemal każdego utworu i zapowiadało się, że przedstawienie skończy się najpóźniej następnego dnia. W ślicznej arii *Dove sono* Hrabina pyta: „Gdzie są piękne chwile”, zastanawiając się, czy można uratować jej małżeństwo. Wielkim finałem koncertu będzie *Symfonia „Jowiszowa”* Mozarta, która zachwyca doskonałymi proporcjami i znakomitą architekturą kompozycyjną. Zgodnie z przydomkiem ma od pierwszego do ostatniego taktu zdecydowany, męski charakter oraz iście olimpijską wzniosłość.

Jak rozumieć tytuł koncertu? Miłość przywodzi oczywiście na myśl zakochane bohaterki oper, mądrość to echa dobrego władcy z *Łaskawości Tytusa*, transcendencja jest cudowną właściwością muzyki – sztuki, która lepiej niż słowa wyraża uczucia i rozterki ludzkiej duszy. Miłość, mądrość, ale także rozpacz, nadzieja, dylematy moralne – wszystko to odnajdziemy w programie tego koncertu. Jeśli możemy dotknąć rzeczywistości niematerialnej i niepoznawalnej ludzkim umysłem, czynimy to także poprzez muzykę.